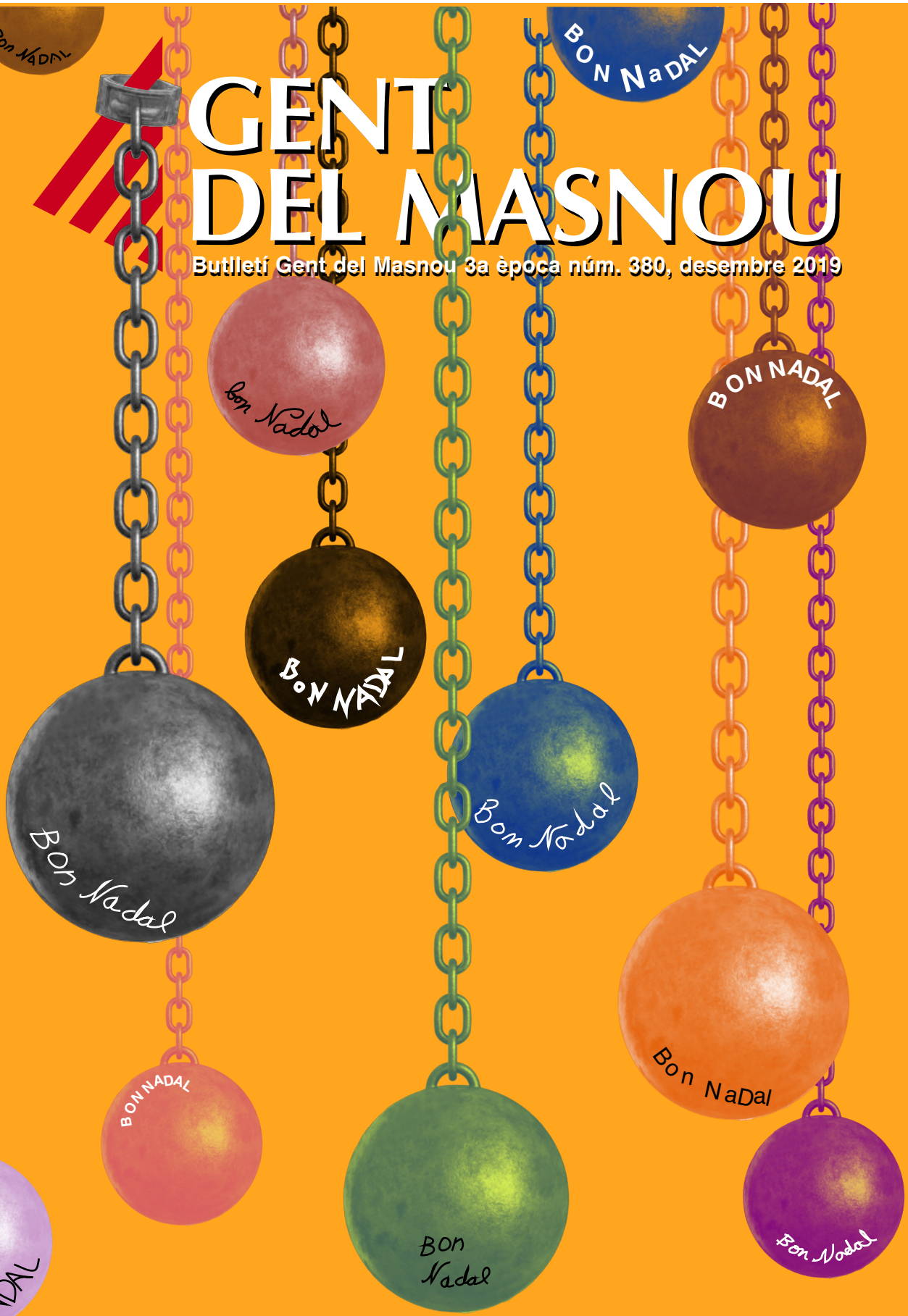

Bon NaDAL

BON NaDAL

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 380, desembre 2019

Bon Nadal

BON NADAL

BON NADAL

Bon Nadal

Bon Nadal

BON NADAL

Bon NaDal

Bon Nadal

Bon Nadal

NADAL

CAMÍ RAL, PASSEIG I COMERÇ

BON NADAL I FELIÇ 2020

RESTAURANT

1942

Gravel

PRAT DE LA RIBA, 9
Tel. 93 555 20 03 - 75 11

COLOME

TOT PER A LA TEVA MASCOTA

Consulta veterinària

www.cancolome.com
Av. Kennedy, 12 · 93 555 97 04
El Masnou
info@cancolome.com

LA XIXONENCA

**ELS TORRONS
DESEMPRE**

BARCELONA, 11
T. 93 555 02 96

immoMasnou

**ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
COMPRA / VENDA / LLOGUER**

Pl. de la Llibertat, 14
Pl. Ramon y Cajal, 1
93 540 50 07

www.immomasnou.com
visiteu-nos

**Frankfurt
Harrera**

Als vespres fem
comandes a domicili

Minim 15€

93 555 78 94

Prat de la Riba, 98

TALLER DE PUBLICITAT
DISENY GRAFIC

Francesc Macià, 29
93 555 16 59
660 09 23 81
08320 El Masnou - El Maresme

Lluís Valls Mari

finques

OCATA

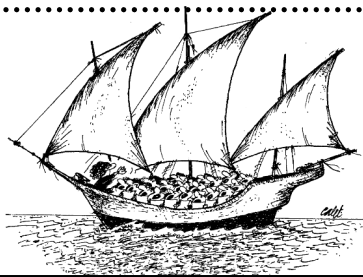
M. de Déu del Carme, 1
93 555 14 73

gabinet

OCATA

M. de Déu del Carme, 1
93 555 14 73

CONCERTS DE NADAL DE LA CORAL XABEC

Dissabte 14 de desembre a les 20 a la Parròquia de Sant Pere del Masnou
Repertori de nades populars i clàssiques amb
acompanyament d'orquestra

Direcció:
Montserrat Llagostera i Torrent

Concert a benefici de la **Marató de TV3** i de **Càritas** Parroquial de Sant Pere

Hi col·labora:
Ajuntament del Masnou, Parròquia de Sant Pere i FCEC

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol, Lluís Valls

Portada: Bon Nadal a tothom! Per Nadal cada ovel·la al seu corral.

Publicitat: 93 555 16 59

Imprimeix: Jobagraf

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
Tel. 93 126 82 20
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de **l'Ajuntament de la Vila.**

Editorial

PAÍS SOLIDARI

Amb l'arribada del mes de desembre i davant la proximitat del Nadal, en l'editorial d'aquest mes, a mode de treva temporal, ens estarem a contracor de comentar alguns dels esdeveniments que fuetegen el nostre país. Per exemple, no direm res del recent i ignominiós judici al M.H. President Torra, ni parlarem dels efectes del tall a l'AP7 per part del Tsunami Democràtic i del diferent tractament entre les administracions i forces d'ordre franceses o espanyoles, ni tampoc direm res del dictamen d'Amnistia Internacional que posa en evidència una vegada més la justícia espanyola, ni tampoc esmentarem l'intent barroer de fiscalitzar l'ús de les xarxes d'internet, ni direm res d'un nou i injust Nadal fora de casa dels presos i exiliats polítics...; en fi, ho deixarem per a una propera ocasió. Aquest mes ens centrarem a comentar l'aportació de la nostra gent en el vessant més multitudinari de la solidaritat.

EL GRAN RECAPTE D'ALIMENTS. El cap de setmana del 23/24 del mes passat es va celebrar la campanya promoguda pel Banc dels Aliments, fundació apolítica, aconfessional i sense ànim de lucre creada l'any 1987 per lluitar contra el malbaratament d'aliments, recuperar excedents aptes per al consum humà i lluitar contra la pobresa en el nostre entorn. En tancar l'edició d'aquest Butlletí estava en ple apogeu la campanya amb l'objectiu de recaptar 4.500 tones d'aliments que, ben segur, amb l'esforç dels milers de voluntaris i donants que cada any s'hi aboquen, es deurién assolir.

LA MARATÓ DE TV3. En el mateix terreny de la generositat personal i col·lectiva, el 15 d'aquest mes de desembre s'escau una nova edició de la telemarató iniciada l'any 1992, que, any rere any, ha superat amb escreix les aportacions econòmiques que brollen de tota mena de donants particulars i de múltiples associacions i entitats que organitzen un sens fi d'activitats culturals, lúdiques o esportives amb la finalitat de captar fons destinats a la recerca sobre alguna mena de malaltia i que, d'ençà de l'any 1996, es gestionen des de la *Fundació La Marató de TV3*. L'edició d'enguany anirà destinada a les malalties minoritàries i hi augurem una recaptació rècord. *Gent del Masnou* hi contribuïrem modestament amb la recaptació que es durà a terme en el Concert de Nadal de la *Coral Xabec* a la Parròquia de Sant Pere, el dissabte 14 de desembre a les 8 del vespre, al qual sou tots convidats.

Que tinguem un Nadal solidari per a tothom!

El President

Sumari

EDITORIAL	3
NADALA Esteve Pujol	5
BÚSTIA OBERTA	7
ELS RELLOTGES DE SOL PARLEN (XXIV) Esteve Pujol	7
ENTREVISTA <i>Maria Rossell Obiols</i>	8
L'ATZUCAC DEL GRAN PODER Joan Camps	11
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray	14
ANECDOTARI MASNOVÍ Joan Maresma Pujadas	18
SOM <i>La gestió de la por</i> Oriol Lugo	19
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El Cullerot	21
PARLEM DE LLIBRES Pere Martí Bertran	22
PRECRÒNICA Joan Muray	22
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Carles Maristany	23
VIVÈNCIES Pep Parés	24
EXTREMS Joan Maresma Duran	26
REFLEXIONAR SOBRE EL TSUNAMI Albano-Dante Fachin	27
GENT DEL MASNOU INFORMA	30
LA PUNTA DE LA LLENGUA (113) Esteve Pujol	30
TEATRE CAPITAL Rosa Ma. Isart	31
CRÒNIQUES D'ULTRAMAR Joan Muray	31

LLAR D'INFANTS

El Petit Vailet

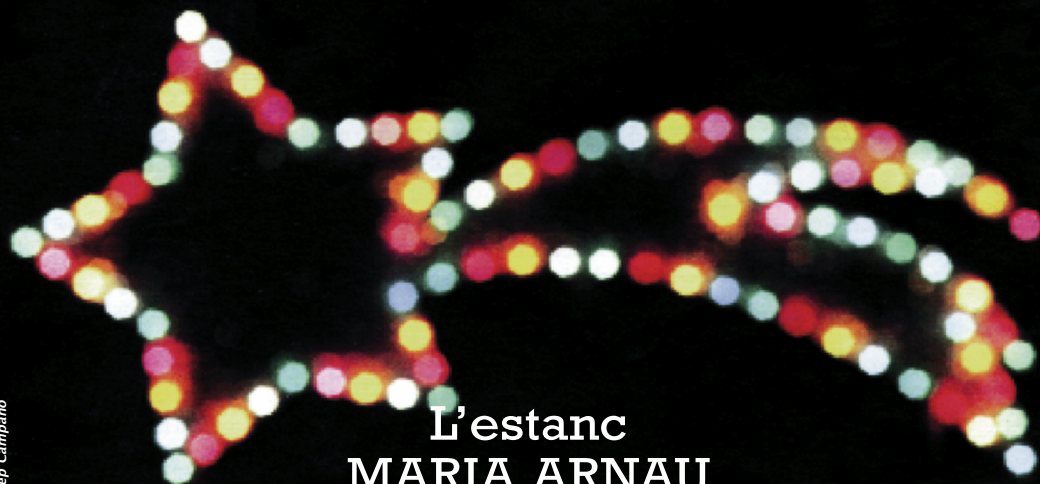

**MOLT
BONES FESTES**

Ventura Gassol, 29

93 555 57 11

El Masnou

Fotografia de Josep Campano

L'estanc
MARIA ARNAU
us desitja
**UN BON NADAL I
FELIÇ ANY NOU**

TABACS · CAVA DE CIGARS · CIGARRETS ELECTRÒNICS · REGALS
GUARNIMENTS PER AL NADAL I CAP D'ANY

Carrer Navarra, 51 · Tel. 93 782 22 97

Nadal 2019

Mitjançant la nadala ja tradicional del nostre consoci Esteve Pujol i Pons, l'Equip de Redacció, al costat de la Junta Directiva, s'afegeix als sentiments expressats –curulls de pau, de compassió i d'anhel de justícia–; i desitja a tothom –socis, simpatitzants i lectors de *Gent del Masnou*– unes Bones Festes i el millor per a l'any 2020.

***Feliços els humils: ells posseiran la terra.
Feliços els compassius: Déu se'n compadirà.
Feliços els nets de cor: ells veuran Déu.
(Mt 5,5.7-8)***

NADALA DEL CAVALL ABSENT

No sé pas si us hi heu fixat:
si mireu bé els evangelis
no hi trobareu cap cavall;
hi ha escurçons, porcs, rucs i ovelles,
gossos, llops, ocells i serps,
lloques, galls, coloms i peixos...;
res de cavalls, ni un de sol!

Vull escriure la nadala
d'una bèstia... que no hi és,
que no hi és ni en un estable,
ni a l'estable de Betlem!,
ni a Natzaret ni al Calvari,
ni en ple Diumenge de Rams!

Bé en cavil·lo la raó,
d'aquesta notable absència.
Si un corser és tan elegant,
tan senyorívol, tan noble,
per què ha estat ben marginat
al text de la Bona Nova?

Cerco la resposta en va,
fins que veig les Benaurances:
ara copso bé el perquè
d'aquest oblit impensable:
doncs no hi és expressament
perquè el Crist no l'hi volia.

El qui va néixer al portal
en una nit d'enyorances,
quan va arribar a la saó,
potser cap a la trentena,
en veure les multituds
pujà al cim d'una muntanya,
com a mestre s'assegué.

Va obrir la boca i va dir:
*Feliços els qui són pobres,
si són rics i no pas d'or
ni de poder ni puixança.
Feliços aquells qui ploren,
colpits per la iniquitat.*

*I feliços els humils,
pacients, sens gens d'orgull.
Feliços els afamats
i assedegats de justícia.
Feliços els compassius.
Feliços els nets de cor.*

*Feliços els qui treballen
per aconseguir la pau.
Feliços els perseguits
perquè són verament justos.
Ja heu entès per què el cavall
no surt mai a l'Evangelí?*

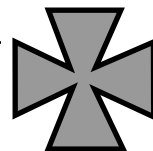
Com voleu ni que s'hi esmenti
aquest símbol de l'orgull,
aquest animal de guerra,
aquest cregut vanitós?
Si els qui heretaran el Regne
són els senzills, només ells!

Esteve Pujol i Pons

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Desembre 2019 --

1	diumenge	Viamar
2	dilluns	Aymar
3	dimarts	Ocata
4	dimecres	Riera
5	dijous	Aymar
6	divendres	Aymar
7	dissabte	Dominguez
8	diumenge	Dominguez <small>Festa de la Puríssima</small>
9	dilluns	Ocata
10	dimarts	Riera
11	dimecres	Fàbregas
12	dijous	Viamar
13	divendres	Dominguez
14	dissabte	Aymar
15	diumenge	Aymar
16	dilluns	Riera
17	dimarts	Fàbregas
18	dimecres	Viamar
19	dijous	Dominguez
20	divendres	Aymar
21	dissabte	Ocata
22	diumenge	Ocata
23	dilluns	Fàbregas
24	dimarts	Viamar
25	dimecres	Viamar <small>Nadal i St. Esteve</small>
26	dijous	Viamar
27	divendres	Ocata
28	dissabte	Riera

29	diumenge	Riera
30	dilluns	Aymar
31	dimarts	Fàbregas

Bon Nadal ✱
-- Gener 2020 -- ✱

1	dimecres	Fàbregas	<small>Cap d'Any</small>
2	dijous	Ocata	
3	divendres	Viamar	
4	dissabte	Dominguez	
5	diumenge	Dominguez	
6	dilluns	Dominguez	<small>Reis</small>
7	dimarts	Viamar	
8	dimecres	Aymar	
9	dijous	Ocata	
10	divendres	Riera	
11	dissabte	Fàbregas	
12	diumenge	Fàbregas	<small>xxvii Trobada de nadons</small>
13	dilluns	Dominguez	
14	dimarts	Aymar	
15	dimecres	Ocata	
16	dijous	Riera	
17	divendres	Fàbregas	
18	dissabte	Viamar	

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viamar Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

h o b e r t a

Totes les cartes de la Bústia Oberta cal que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran, només, amb el nom i cognoms de l'autor. En cap cas no es publicaran cartes amb pseudònim o inicials. L'extensió no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

MONUMENT AL MESTRE

A la bústia del butlletí de novembre ja us anunciava que la persistència i el suport de molts col·lectius i persones han fet possible que el projecte d'erigir un Monument al Mestre a la nostra vila del Masnou vagi pel millor dels camins: l'Ajuntament no sols ho veu amb bons ulls sinó que ja l'ha posat en el pla d'execució.

Fins i tot el lloc proposat li ha semblat adient: davant de l'Escola Ocata, "el Cumi", amb una lleugera mo-

dificació de la zona ajardinada per fer-lo encara més vistent.

Felicitem-nos-en! Gràcies i més gràcies!

No cal pas dir que les institucions i particulars que no ho han fet són a temps encara a adherir-se al projecte per tal que, quan el veurem realitzat, puguem dir amb satisfacció: Jo vaig contribuir a agrair i enaltir la tasca gegantina dels educadors d'infants i joves.

El camí: un correu electrònic a l'adreça **gentdelmas-**

nou@gmail.com dient-hi *M'adhereixo a la petició per al Monument al Mestre.* Nom i cognoms i DNI del signant o referència explícita de la institució (Escola,

Consell Escolar, AMPA, entitat cultural, esportiva...). Entre tots estem a punt d'aconseguir-ho.

Esteve Pujol i Pons

Els rellotges de sol parlen (xxiv)

Esteve Pujol i Pons

Ja sé que cada vegada costa més de trobar *llegendes* inèdites de rellotges de sol. Malgrat això, hi ha bons amics que continuen fent-me'n arribar. Els ho agraeixo de cor. Segur que són un gaudi fi per als nostres lectors. Aquestes són les darreres:

Qui té sol què més vol

Mas de la Pinadella. Begudà (la Garrotxa)

Dels Àngels reina i senyora / Vetlleu-nos l'última hora

Santuari dels Àngels de Sant Martí Vell (Baix Empordà)

Cada dia que passa / t'atansa a la vida

Sant Andreu de Bancells. Vilanova de Sau (Osona)

SOLIDARITAT CONTRA LES AGRESSIONS DE L'ESTAT

Siaguem conscients de la situació que viu Catalunya i de la necessitat de tenir diners per a poder pagar les multes constants i injustes de les detencions de l'Estat espanyol dels presos polítics, dels CDR's i joves de les últimes manifestacions. Hem de contemplar les situacions familiars i pensar que són casos molt propers a nosaltres.

Associació Catalana dels Drets Civils Ajuda els familiars de presos polítics i exiliats

ES71 3025 0001 1814 3359 2190

Associació de Foment de la Caixa de Solidaritat Dona suport econòmic a persones represaliades ajudant en judicis, advocats, multes...

ES31 3025 0001 1814 3361 5996

Per donar suport al govern a l'exili entra a defensaexili.org

Pel justificant i certificat fiscal, cal indicar: el concepte, el nom complet, el NIF i el correu electrònic.

ATENCIÓ, NADONS MASNOVINS NASCUTS EL 2019

CONVOCATÒRIA PER A LA FOTOGRAFIA DE NADONS:
EL DIUMENGE, DIA 12 DE GENER DEL 2020,
A 2/4 DE 12 (11.30) DEL MIGDIA.

La fotografia es farà, com de costum, a les escales
del parc jardí de Bell-Resguard, tocant a la NII.

Informació: 660 09 23 81 - 93 555 16 59

La Maria va néixer a l'agost de 1938 i va formar part d'aquells nens i nenes els primers records de la infantesa dels quals han quedat difosos a la memòria amb totes les misèries i mancances de la postguerra, sobretot per haver nascut en una llar de classe treballadora, agreujats per l'estigma de pertànyer al bàndol dels perdedors sota la repressió franquista. Actualment porta dotze anys de Presidenta del Casal de la Gent Gran de Can Malet, una entitat que agermana més de sis-cents socis jubilats i els ofereix un gran nombre d'activitats didàctiques, culturals i lúdiques.

Quins són els teus primers records de la infantesa?

Jo era molt petita i tendeixo a barrejar fets que la mare m'havia explicat i coses que recordo viscudes. Sé que, al pare, van enviar-lo a un camp de concentració a Madrid, ho sé per les cartes que enviava que encara conservem a casa. Com que ell no sabia de lletra les hi escrivia un company del presidi on eren d'on es va poder escapar. Aquí, per por de les represàlies, el vam amagar a casa. Sovint gosava sortir a l'eixida i més d'una vegada els veïns l'havien vist, però mai ningú no el va denunciar.

Del col·legi a casa la Pepeta Boter, jo era tan menuda que quasi no em recordo de res; devia ser molt entremaliada perquè sovint la mestra em castigava pegant-me als dits amb el regle. Més tard vaig anar a les Escolàpies, però a mi la lletra tan petita dels llibres no m'entrava; el que a mi m'agradava era jugar al carrer amb la colla; ens escapàvem al camp i ens agradava robar prunes; més que una malifeta que ens excitava, ho fèiem amb l'afany de menjar alguna cosa fora d'àpat.

A quina edat vas deixar l'escola?

La meua germana va assimilar el col·legi millor que jo; totes dues encara vam anar a classes particulars amb les mestres Paquita i Laura Barés, dues germanes que ensenyaven a casa seva al carrer de la Catterra; però jo em vaig sentir alliberada quan als dotze anys em van posar a casa els Martínez; ajudava la mestressa, Pilar Virgili, i la seva filla, Mercè, a les feines de la casa. Més endavant, la meua sort va

ser aprendre a cosir a casa la Rosalia, la modista del carrer Sant Francesc; des d'aleshores la roba encara me la faig tota jo; em compro els patrons i així puc fer qualsevol mena de vestit i abric. Cosir és la meua passió; també faig mitja, sempre tinc algun jersei que vaig fent, sobretot quan m'entretinc amb les sèries de la televisió. Cosir i fer mitja em relaxen; són la millor teràpia contra l'estrés.

Va estar molt de temps amagat el teu pare?

Encara de ben petita, quan el pare va alliberar-se de la por, es va agafar un torn a Can Xala i cultivava un tros de terra cedit pels Piera; més endavant va poder arrendar pel seu compte una part d'hort a Can Teixidor. Així, treballant vint hores cada dia, es guanyava la vida. Jo el recordo sobretot fent de pagès, amb el seu carretó, que omplia de verdures, que veníem a casa; i ja de gran, en jubilar-se, va continuar amb l'hort. La mare treballava a Cal Soberano; jo m'hauria

quedat treballant a casa dels Martínez, que em tractaven molt bé, com si fos de la família, però en complir els catorze anys la mare va preferir que anés a treballar amb ella. Cal Soberano era una fàbrica espectacular on fèiem les veles del *Sebastián El Cano* i entre les aprenentes jo era la més petita de totes. Em feien cosir puntades i les operàries, fent broma i donant-me pressa, em cridaven: “Va, corre, Maria, que cada puntada val una pesseta”. És que cosir les lones era una feina molt feixuga, ho fèiem amb agulles grosses i cordill, en lloc de didal empenyíem l'agulla amb una placa de ferro lligada a la mà. A part de veles, també fèiem tendes de campanya, que era una feina molt més agràida.

Llàstima que al cap dels anys, de la fàbrica, se'n va fer càrrec el Conde de Caralt, i tot se'n va anar en orris fins que van haver de tancar.

De Cal Soberano, fa poc que al Museu hi van fer una exposició on en Miquel Bosch va aportar coses d'aquell ofici on jo em vaig fer gran, quan ell n'era el contramestre.

Et vas casar aviat i vas tenir fills; com et va anar?

Els fills, un noi i una noia, molt bé; aleshores vivíem a la carretera d'Allella, però just quan la encara tenien dotze i catorze anys vaig decidir separar-me i

vam tornar a casa dels pares.

Era molt jove encara; com que sabia fer tendes de campanya, en tancar la fàbrica del Soberano, de seguida vaig trobar feina a Barcelona i amb amigues del poble a qui ens agradava molt ballar, sovintejàvem el Tango, on tocava una gran orquestra; una època que va ser com viure una segona joventut.

Anar a Barcelona a treballar m'agrada, però la fàbrica també va fer fallida; sortosament eren temps que de feina no en faltava i a Ticamo de Vilassar de Mar em van agafar d'encarregada de la secció de veles, on podia fer totes les hores extres que volgués. Però en complir els seixanta-dos anys vaig tenir un accident que em va afectar la cama i vaig anticipar la meua jubilació.

Els fills ja devien ser grans; com vas afrontar la jubilació?

El noi és rellotger, casat i amb un fill i una filla, treballa a la Casio i viu al Masnou; i la meua filla, casada a Barcelona i amb dues noies i un noi. Jo soc patidora pels nets. A la gent treballadora tenir fills sempre ha comportat sacrificis, però ara encara és més difícil; l'adolescència és complicada i el futur no és gens engrescador.

Pel que sabem, Can Malet ha estat la teua devoció!

Participar en el funcionament del Casal exigeix molta dedicació; però a mi la fe m'ajuda molt, tinc una gran devoció per la Mare de Déu de Fátima... hi vaig sovint a pregar... més ara quan el dijous hi ha el Santíssim exposat a l'església de Sant Pere. A mi m'agrada molt cantar a missa, però el mossèn que tenim no canta, llevat de comptades celebracions amb gent jove que acompanyen els salms amb les seves guitarres.

La Coral del Casal ha tingut diferents etapes, depenent del director o directora que hem anat tenint al llarg dels anys; properament tindrem un nou director, que també dirigeix la Coral de Teià. Fins ara hem estat entre catorze i vint cantaires; segur que ara amb aquest canvi s'hi apuntarà més gent.

A part de la Coral, sou més de sis-cents socis; com us ho feu per atendre'ls tots?

La Maria atorgant el passat mes d'abril una placa commemorativa a la Montserrat Camps Ribas, 94 anys, dona més gran del casal, i que ens ha deixat, malauradament, aquest mes de novembre.

A Can Malet vaig trobar el caliu necessari i m'hi vaig abocar col·laborant. Al principi com a esbarjo, apuntant-me a tot, fins que vaig entrar a formar part de la Junta quan era president el malaguanyat Claudio Bravo, que, en posar-se malalt, em va delegar moltes de les activitats. Va ser a l'any 2008 que els membres de la Junta Directiva van oferir-me el seu suport si em presentava com a candidata a la Presidència; jo mai no m'ho havia plantejat, però tenia molt clares les idees de com calia fer les coses. Estic contenta perquè han sigut dotze anys on he pogut posar en pràctica tot allò que jo creia necessari, sobretot mantenint tot el que anava bé i aprofitant totes les noves idees que poguessin encaixar i millorar la vida dels nostres associats. Eil, que el mèrit ha estat de l'equip que va voler acompanyar-me, sobretot dels qui encara hi

són a plena dedicació, ja que sense ells jo sola no me n'hauria pas sortit.

N'ets la primera Presidenta; has tingut algun refús pel fet de ser dona?

No ben bé pel fet de ser dona; reconec que soc una mica autoritària, potser això m'ha provocat algun lleig i algun retret, però ho faig amb l'afany d'exercir la presidència amb rectitud, a vegades potser em passo exigint el sobreesforç que em demano a mi mateixa. Tinc fixació en l'ordre, sobretot en celebracions en què omplim la sala de dalt amb música i sopar, quan en acabar cap a la matinada exigeixo que tot quedi net i endreçat, sense deixar-ho per a l'endemà. A la nostra edat, entre solters, vídues i vidus tots tenim les nostres manies, però pel que fa a les parelles més aviat són els homes els qui fan el que manen les seves dones.

Quins són els esdeveniments més multitudinaris?

El més recent ha estat el berenar de la Castanyada; però així, de memòria, Sant Jordi on regalem una rosa i un llibre, les revetlles de Sant Joan, Sant Pere, Sant Jaume... L'Onze de Setembre per la Diada... la setmana de Nadal... ah! i l'homenatge al soci més gran, que l'any passat vam poder celebrar en honor de Montserrat Camps, que fou Vicepresidenta i promotora de les excursions i dels viatges de més d'un dia. Una activitat que ha anat creixent, perquè és oberta a no socis, i ja són clàssiques les sortides d'Aniversari, la calçotada, la compra de loteria, que aquest any anem a Andorra. I també sovint proposem un viatge a l'estranger, el més recent a la Selva Negra, a Alemanya.

I els socis que venen cada dia, com s'entretenen?

N'hi ha alguns que s'ho passen bé llegint els diaris i fer la xerradeta; matins i tardes sempre els tenim plens; no necessiten gaire atenció donat que són els mateixos socis que s'ho organitzen; juguen al dòmino i a les cartes; tenim un billar de caramboles esplèndid; i els dies assolellats se surt a la pista de petanca on regularment també es fan partides de bitlles catalanes. A la sala de dalt també cantem el quinto i fem classes de balls de saló. Un cop al mes, en diumenge, hi ha un berenar amb ball

amb bons aparells de so i una memòria amb quasi un centenar de ballables per a tots els gustos.

Deus tenir una salut de ferro; com t'ho fas?

Aquesta setmana a la Junta quasi estic sola, la majoria s'han apuntat a l'estada que hem organitzat a Sant Carles de la Ràpita; quan hi som tots tinc gent molt bona i competent en treballs de despatx, que resolen qualsevol problema dels ordinadors o dels mòbils; però, quan no hi són, els trobem molt a faltar. També han organitzat classes d'anglès i d'informàtica. Per al futbol tenim una pantalla gran de televisió i ens apuntem als partits de la Lliga i la Champions; a vegades

no s'hi cap, sobretot quan juga el Barça.

Et deu ser estressant estar pendent de tot?

La vida no m'ha estat fàcil i sempre me n'he sortit; però ara fa just dos anys que amb l'afany de voler fer-ho tot se'm va acumular la feina, cosa que em va provocar un estrès del qual jo no era conscient. Atabalada amb les coses del Casal, era al despatx i em va semblar que perdia el món de vista; recordo haver sentit "Què et passa, Maria?" i de cop quedar-me en un estat de total inconsciència; sort d'en Gustavo, que va cridar l'ambulància i vam arribar a temps a Can Ruti. Set hores a l'hospital. Van diagnosticar-me de seguida una falta d'irrigació al cervell, que, si no em medicaven urgentment, hauria pogut ser fatal. Des d'aleshores he rebaixat el meu estat de neguit i ara em sento més bé que mai. El proper dia 22 de novembre celebrem l'Assemblea i, si no es presenta cap alternativa a la Junta actual, tinc molt clares les idees per assegurar el futur de Can Malet i honorar la labor de tots els presidents i juntes directives que, des de l'any 1979, ens han permès gaudir del Casal i arribar fins aquí.

Segur que a la propera Assemblea, d'una manera o d'una altra, el Casal de la Gent Gran de Can Malet podrà continuar oferint el caliu social, didàctic i lúdic que mereixen, en arribar a la tercera edat, els seus associats.

Fotografia de la Maria amb les seves netes i nets

L'ATZUCAC DEL GRAN PODER

Joan Camps i Ortiz

Atzucac és el mot xocant que defineix aquella situació de la qual hom no sap com sortir-se, de la qual no és fàcil des-eixir-se. Tots estem predestinats a l'angoixa de trobar-nos dins del túnel on no hi cap indicatiu de llum que indiqui una fugida; tard o d'hora tots haurem d'assumir l'instant previ a la mort cerebral, sense saber-nos explicar el misteri de l'existència.

Un atzucac no és el mateix que una contrarietat, perquè per a les contrarietats de la vida que es poden pagar amb diners, si els diners es tenen a l'abast, el problema deixa de ser-ho. Com que quasi no hi ha res que no es pugui comprar amb diners o prendre amb el poder que atorguen els diners, sempre són els rics els qui poden donar-se i donar a les seves nissagues de quasi tot del que van sobrats, quan, socialment ben repartit, la convivència humana seria una bassa d'oli.

Ja és molta sort néixer amb els cinc sentits, les quatre extremitats i sense cap tara fisiològica, aspectes tots on la ciència mèdica dels nostres dies aporta solucions prou eficaces per normalitzar en gran mesura els qui no neixen ben dotats; però, aï!, aleshores tot depèn de la llar on s'ha nascut i de les lleis que imperen, ja que les insuficiències reparables requereixen uns mínims diners i un mínim grau de poder per forçar i obtenir l'assistència necessària. La qual cosa fa que la meitat de la humanitat està condemnada a viure amb les mancances genètiques i, de més a més, sense casa, sense aigua corrent, sense electricitat... en resum, sense quasi res, desamparats en la més extrema pobresa.

No cal anar lluny, ja que aquí mateix hem apoderat una noblesa sobrevinguda del franquisme adulada sobre el paper cuixé de la revista *Hola*, on gràcies als diners que es guanyen amb l'esforç del treball de tots, s'adoctrina una nena de casa bona per ser reina i, just en complir els 14 anys, se li imposa el pes en or de l'estratolari Toisó d'Or, l'anacronisme originari de l'any 1431

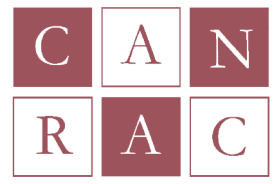
atorgat per la gràcia de Déu a Felip III, una mena de collar on penja un moltó, un mascle d'ovella castrat treballat amb or macís. Vergonyosa fanfàrria, quan, per ordre judicial i la mobilització de les forces armades, milers de criatures són desnonades de casa per no poder pagar el lloguer i a la Mediterrània nequem els socors a nens que fugen de la guerra i de la pobresa. Quin país podem esperar quan discriminem els recent nascuts en prínceps, plebeus i esclaus pel seu origen socioeconòmic? Diuen que la salut democràtica d'un estat es mesura per la separació de poders, quan la realitat és que l'únic poder que impera és el puto diner. Una injustícia que Montesquieu intentava impedir en la seva obra *L'Esprit des Lois* proposant la separació dels tres vessants del Poder de l'Estat:

El legislatiu: millorant les lleis existents i creant-ne de noves per al bé comú.

L'executiu: creant les polítiques d'elecció i assegurar el compliment de les lleis.

El judicial: responsable d'interpretar la llei i aplicar-la amb justícia. A vegades em pregunto, si Catalunya fos un estat independent, amb quin país podria emmirallar-se? Segons l'estudi del Fòrum Econòmic Mundial del 2017, només Finlàndia, Nova Zelanda i Noruega mantenen el llistó més alt d'independència judicial al món, quan l'enquesta anterior feia per la Comissió

Europea ja mostrava que el 58% dels espanyols consideraven que la independència judicial a Espanya era entre dolenta i molt dolenta, a la cua de tots, llevat de Bulgària, Croàcia i Eslovènia. Resulta, però, que aquests nois i noies de l'IBEX, fent pinya amb els poders fàctics, que s'han folrat sota el paraigua corrupte del franquisme, on els seus progenitors ja campaven, han muntat la claveguera soterrada sota el Legislatiu, l'Executiu i el Judicial i els han convertits en vasos comunicants i han fet del règim del 78 un estat que instrumenta la justícia com un bagul de sastre per vestir la dissidència política de rebels i sediciosos o del que els convingui per empaperar-los. I sense tenir-ne prou, aquests nois i noies tan poderosos, àvids de lucrar-se més, maquinaven un partit a la seva imatge i semblança amb ànims d'un assalt al poder total. La idea era posar tots els ous al cistell d'Alberto Carlos Rivera Díaz, àlies Albert, el visionari de la política, que en lloc de persones humanes veia només espanyols, una entelèquia obsessiva que l'ha posat davant d'un veritable atzucac, i l'ha entrat en el coma de la política on la foscor és absoluta. Mort Albert Ribera, visca Inés Arrimadas, la guanyadora de les eleccions catalanes, d'on ha volgut fugir sense cap pena ni glòria. Avís per a navegants: el virus de l'atzucac no té vacuna ni profilaxi, i el partidisme polític sense excepcions ja s'ha contaminat.

ELS NOSTRES PLATS PER A AQUESTES FESTES

Primers

Sopa de galets i pilota.

Brou de Nadal

Canelons:

- D'ànec i foie.
- De carn, normals i sense lactosa
- D'espínacs, normals i sense lactosa
- Vegetarians.

Segons

Espatlla de porc sencera al forn, amb salsa de ceps

Rodons de pollastre, farcits i rostits al forn:

- **Músic:** prunes, pinyons, panses i orellanes.
- **Montserrat:** pernil cuit, ou dur i olives.
- **Ramon:** pernil cuit, formatge i foie gras.
- **Blanc i negre:** pernil cuit, formatge i prunes.
- **Tropical:** bacó, pinya i prunes.

Cuixa de pollastre de pagès amb prunes i pinyons.

Pollastre de pagès amb prunes i pinyons

Vedella rostida amb moixernons

Calamars i picantons farcits.

Bones festes de Nadal

Comandes a: www.canrac.com o bé a la botiga fins al dimecres 13
I per Cap d'Any i Reis vuit dies abans

Mestres Villà, 101, el Masnou - 93 555 16 64

SALA AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- ELECTRICITAT
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

Bones Festes

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 / 628 90 85 23 • www.salautomocio.com • El Masnou

Per Nadal torrons i neules de pastisseria

De les pastisseries del Masnou

david

Venda
Online

pastisser

MMACE02
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

Medalla de bronze
MMAPE03

(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

Mestre Pastisser

Pastisseria Degustació Granja

Matalí

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Nova direcció
Alvaro i fills
Des de 1927

miquel
Pastisseria

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61
El Masnou

Històries de la vila

Joan Muray

RESTES DE TEMPS PRETÈRITS —patrimoni urbà—

Pel juliol i l'agost de 2001 us vaig parlar sobre el patrimoni desaparegut, però era referit especialment a cases i llocs notables la desaparició dels quals es podia considerar com un «crim urbà», ja que formaven part d'un patrimoni, d'una història, que no veurem mai més.

Ara, el que vull comentar potser no té tanta importància, però són petits detalls, petites coses que, ara un per aquí i demà un per allà, van desapareixent.

Fa uns anys, per sort, se'm va acudir fotografiar-les, i ara que les poso en solfa veig que es compleix el que deia: alguna d'elles, en alguna obra feta a la casa on era, ja ha desaparegut.

Aquestes històries, doncs, seran amb més imatges que lletres, per allò que es diu que una imatge val més que mil paraules. Són aquestes:

ANELLES PER A L'ENVELAT

Anelles (ara desaparegudes) eren arran de terra, en una paret del carrer de Fontanills, a la part del darrere d'una casa del carrer Jaume I, i se les carregaven en obrir portes per a garatges.

Quan el carrer Fontanills era un descampat, hi havia una esplanada on es feia l'envelat, i aquestes anelles eren a les que lligaven les lones, per això són arran de terra.

ANELLA PER A LA CORDA D'ESTENDRE ROBA

Aquesta anella i el ganxo que comentaré a la pròxima imatge servien per lligar i passar la corda d'estendre roba, en aquells temps que tot es feia a mà, i

quan, encara que potser hi havia algun gambirot, la gent podia deixar la roba estesa al carrer sense problemes.

N'hi havia a molts carrers, especialment als estrets. La corda es lligava a una anella i s'anava passant, fent zigzagues, depenent de l'espai necessitat. Si la distància de la corda, entre anella i ganxo, era massa llarga i la roba hauria penjat massa, tenien un pal, acabat en forca, que aguantava més alta la corda i evitava així que la roba toqués a terra.

GANXO PER A ESTENDRE ROBA

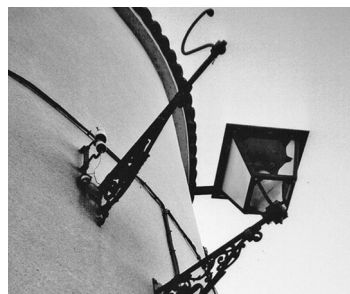

Aquest ganxo era, tal com he explicat a la imatge anterior, per lligar o passar la corda, segons les necessitats.

Tant de l'un com de l'altre, actualment encara se'n poden veure al carrer de Sant Cristòfol.

FANAL I CLAU PER ENCENDRE EL LLUM

Aquests fanals, tot i que aquest no és com la resta dels que hi havia, més semblants als actuals, tenien una clau per encendre'ls d'un a un. Ho feia el sereno, que portava un pal llarg a dalt del qual hi havia una peça de fusta que

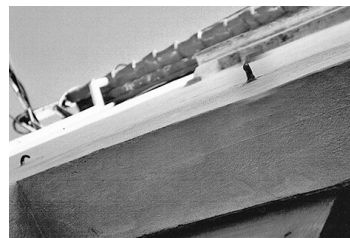

encaixava amb la clau, que tenia una forma com de llaç, però de pocs centímetres de llarg.

Aquest encara és més singular, ja que, a més de tenir la clau per encendre'l, és d'una forma diferent, com una mena d'interrogant. És de llautó.

Es troba al xamfrà de Torrent Umbert amb Rafael Casanova.

GANXOS PER UNA CORTINA

Es collaven un tros més amunt de les portes de les cases i servien per penjar-hi, a l'estiu, una cortina de lona o altra roba gruixuda. D'aquests n'hi ha molt pocs; el de la fotografia es troba a la casa número 22 del carrer del Pou.

Es penjava a l'estiu, la porta de la casa devia restar oberta i així passava l'aire i refrescava la casa. Us imagineu això avui dia?

GUARDA-RODES PER A CARROS, EN CANTONADA

Els guarda-rodes eren tant a les cantonades dels carrers com entre carrer i

carrer, si aquest era molt estret, i també a l'entrada de negocis on haguessin d'entrar carros. També els tenien en masies, al lloc on guardaven els carros i les tartanes.

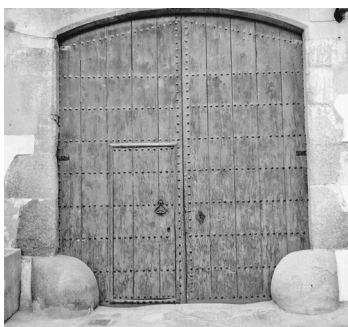
El de la imatge, a la cantonada del carrer de Mossèn Jacint Verdaguer amb el d'Enamorats, no és dels més antics, però els propietaris de la casa l'hi tornaren a posar, tot substituint el vell, fa uns cinquanta anys. Aleshores ja no servia per als carros, però va servir per a una camioneta que hi anà a petar.

GUARDA-RODES PER A CARROS

Aquests, ja de forma rústega, es troben al carrer Enamorats, i tenien la mateixa finalitat que l'anterior, que, com el seu nom indica, evitessin que les rodes dels carros rasquessin la paret de la casa o tanca del pati.

GUARDA-RODES PER A CARROS, EN UNA PORTA ANTIGA

Com us deia abans, també hi havia guarda-rodes a les entrades de tallers, o botigues com se'n deia en aquell temps de certs negocis. Com el del cas que ens ocupa, que fou la botiga d'un boter, el que hi havia a l'actual carrer de Mossèn Jacint Verdaguer.

Aquesta botiga i el negoci del costat, els Licors Cisa, havien format un sol negoci, *La Posada de los Caballeros*,

una mena d'hostal per quan s'anava en diligència.

Com veieu, és força més gran que els anteriors, ja que aquí hi entraven els carruatges de les diligències i eren grans.

SENYALS D'OFICI DE BOTER

Aquest senyal a terra, un cercle, és degut al fet que en aquest lloc, la botiga d'un boter, el mateix que l'anterior, s'hi picaven els cercols de ferro de les botes, i a força de fer-ho va quedar aquest senyal.

POM DE PORTA AMB TREN

Les portes de les cases d'abans normalment eren de fusta, i precedien el cancell, que era també de fusta, però amb vidres per il·luminar el passadís de la casa.

Cada casa triava el pom que li agradava, o de vegades una mena d'anella. Aquest fou fet just als anys en què va circular el primer de tren de Barcelona a Mataró, l'any 1848.

FORNÍCULA

Fornícula és aquesta mena de prestatge incrustat en una paret. A les esglésies, moltes estàtues de sants hi estan posades.

Aquesta es troba al carrer Rafael

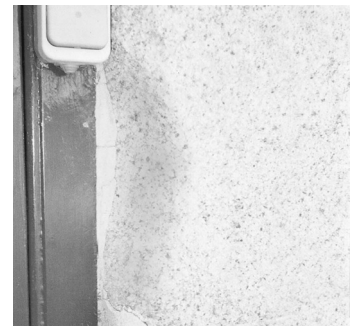
Casanova, a la casa coneguda per Can Patxorreta, un senyor descendent de capitans, que la hi feu posar, i en ella hi tenia una escultura de Rafael Casanova, i en la Diada, abans de la guerra, la mainada del carrer hi anava a fer ofrenes de flors.

FORNÍCULA PER A UN SANT

En aquesta, a diferència de l'anterior, el que hi havia era un sant, el que dona nom al Carrer de Sant Cristòfol. Actualment és buida i hom no recorda a quin temps hi hagué el sant. És damunt la porta d'un restaurant, al costat de les Caves Champ Sors.

ESMOLADOR D'EINES EN UNA MASIA

Segurament moltes masies d'abans en tenien. Aquest de la imatge és a la de Can Teixidor, i servia per esmolar les eines, especialment els ganivets que feien servir els pagesos per tallar la

Segueix a la pàgina 18

NOU OPEL CORSA ELÈCTRIC

CORSA-E

des de 12€/dia

EL TEU RENTING TOT INCLÒS

RIJOR AUTOMOCIÓ

República Argentina, 29 · 08320 el Masnou · 93 540 42 05

Bones Festes!

ROCA
Xarcuteries

Des de 1941

Sant Miquel, 25, 93 540 88 02 · El Masnou

Bon Nadal

www.materialshoms.cat

Materials per a la construcció i la decoració

Homs
www.materialshoms.cat

NOVETAT!
Et podem fer
qualsevol color
amb pintura

Obert
de 7'30 a 18

Dissabte
de 8 a 12

Joan XXIII, 93 555 81 56 el Masnou (Ronda del Masnou (sobre l'autopista))
Tota mena de materials per a la construcció, decoració, reforma i bricolatge o jardí. Pintura
Av. J.R. Suárez de Llanos, 43. 93 540 37 69 Teià. Totes les novetats a la nostra botiga. Gran exposició de ceràmica, pedra natural, parquet, sanitaris, cuines, aixetes, mampares i electrodomèstics

API
aicat 384

Finques Puig S L

Compravenda - Administració - Ass. jurídica

Mn. J. Verdaguer, 14 el Masnou

Tels. 93 555 10 60 / 17 61 • Fax 93 555 28 90

www.finquespuig.net • info@finquespuig.net

Jaume Estragués

Equilibrat electrònic
Alineació de direcció

Av. Joan XXIII, 28.
93 555 53 03

Bon Nadal

Ve de la pàgina 15

verdura. Aquest és a l'altura del pit, una bona mida per no haver-se ni d'ajupir ni d'alçar gaire el braç.

PORTELLA PER TANCAR UN CARRER

És la portella, recentment restaurada, que tancava el carrer de Sant Rafael i el salvava de les torrentades. Sembla que

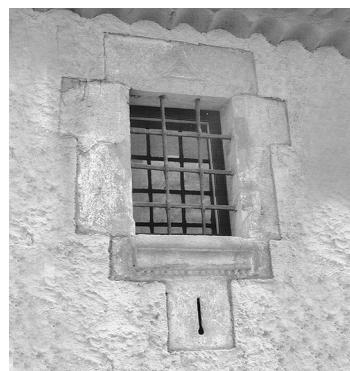
és peça única.

Abans de quedar inutilitzada, per tancar el carrer lliscava per uns rails o guies fins arribar a l'altre costat.

FINESTRA MEDIEVAL I ESPITLLERA

Aquesta finestra, amb un relleu al damunt, es troba a la masia de Can Targa, al carreró del seu costat.

A sota hi té una espitllera, aquesta mena de tall vertical, que era per defensar-se dels atacants. Pel tall s'hi passava el canó del fusell o escopeta.

Com heu vist, són quinze comentaris de quinze imatges de petites peces del mobiliari urbà de temps pretèrits la majoria de les quals per sort subsisteixen. Segurament que n'hi pot haver d'altres, de les quals, si les descobrim, continuareu deixant constància.

Anecdolari masnoví

Joan Maresma Pujadas

EN Ciset de les Gavetes

En Ciset de les Gavetes era un manobre que, tot i no saber de llegir ni escriure, en tenia de bones i deia veritats grosses de debò.

Contava que un dia va anar a cal Sr. Pere Grau a omplir el safareig traient aigua del pou, cosa que feia cada cap de setmana per dos rals. En anar-se'n li digueren:

-Ciset, llença aquesta gallina que hem trobat morta al galliner, que li deu haver sortit l'ouera.

Ell, obediènt, s'emportà la gallina; però, en lloc d'enterrar-la a la riera, se la va emportar a casa seva i se la van menjar. Passats uns dies va tornar a cal Sr. Pere Grau per omplir el safareig, però es veu que algú els havia dit que en Ciset, en lloc de llençar la gallina, se l'havia menjada.

Tant el senyor com la senyora li recriminaren el fet dient-li: -Però, home de Déu, per què us heu menjat una gallina morta? Si teníeu ganes de menjar-ne, per què no ens ho

dèieu, que us n'hauríem pagada una. Mira que menjar-se una bèstia morta!

Ell, tot seriós, els contestà:

-Senyors, no em renyin, perquè em sembla que totes les gallines i totes les carns que vostès han menjat eren de bèsties mortes i ben mortes, oi?

EUNUCOS

En tot el temps que vaig estar a Tetuán fent el servei, dintre de l'*Ejército Español*, els catalans ens en sentíem de totes pel sol fet de parlar la nostra llengua.

Segur que el percentatge de catalans a l'Àfrica, en comparació al de les altres regions de l'Estat, era el més elevat. En aquell temps, per cada soldat de la resta d'Espanya, n'hi havia vint-i-cinc de catalans. I, és clar, pertot arreu, dintre i fora de la caserna, sentíem parlar el català. Era un tribut que Catalunya pagava per haver perdut la guerra. L'oficialitat, que tenien els fums, amb la vanitat de ser l'*Ejército Vencedor*, no ens perdonava que parléssim català i ens reprimia de mala manera quan ens sentia.

Una de les moltes vegades que ens renyaren, un tinent ens esbronzà perquè en un passadís d'unes oficines un grup d'amics parlàvem català. Va sortir tot enfurismat i, entre els molts insults, més lleu dels quals fou el de *polacos*, ens va repetir una i altra vegada el d'*eunucos*, sense que cap dels qui vam sentir-lo sabéssim què volia dir.

Ens preguntàvem què era això d'*eunucos*. -Què deu voler dir? Llavors no érem gaire instruïts, érem joves i inexperts i no havíem anat gaire a l'escola ja que la guerra ens privà d'aprendre moltes coses. Intriguats, però, vam anar a l'*Hogar del Soldado*, on teníem una petita biblioteca i un *Diccionario de la lengua española*. Allà ho vam esbrinar:

-*Eunuco. Hombre castrado, destinado en los serrallos a custodiar las mujeres.*

Un del grup va dir: -Home, moltes gràcies! Podem ser de tot, però no això! Aquest animal, que em deixi la seva dona i li farà una demostració que, d'*eunuco*, res de res!

Som

Com ho podem fer per gestionar millor els nostres conflictes i ser tots una mica més feliços

Dr. Oriol Lugo

Psicòleg & Coach Executiu i Personal. Expert en Teràpies Neurocientífiques

www.owlpsicologia.com

La gestió de la por quan tothom té por

Vivim en una època en què els mitjans de comunicació estan contínuament remarcant escenes, notícies i situacions amb connotacions negatives. Aquests intents reiterats de transmetre estímuls adversos fan que a escala global les persones sentin emocions limitadores com la por, la preocupació o l'angoixa. Aquestes actuacions fa anys que provoquen un dany a la societat, però en els recents mesos se'ns ha estat inculcant cada vegada més aquesta cultura de la por.

Però por a què?

Por a una crisi; a conflictes socials; a guerres; a fams; a la immigració; a nous moviments socials; a la pobresa; a possibles atacs; a l'atur; a la pujada dels preus; a les malalties...

I aquests missatges repetitius i amb un alt impacte emocional (no oblidem que els mitjans utilitzen imatges i músiques d'allò més cridaners) acaben sent interioritzats.

Però què passa a nivell global?

Hem de pensar que les emocions es contagien, amb la qual cosa, si tu sents por i la gesticiones, aquesta por s'extin-

geix. Però som éssers socials i, com a resultat, acabem compartint les nostres emocions i els nostres sentiments amb totes les persones que tenim al nostre voltant sense una correcta gestió emocional.

Si no, fixa-t'hi... De què parlen els teus amics i amigues, els teus companys i companyes, els teus familiars...?

Arriba un punt en què és inevitable que tinguis estímuls que et facin evocar aquesta por.

Llavors, quina és la solució?

La solució recau a poder gestionar correctament aquestes emocions. Per a això cal guanyar consciència de quins són els estímuls que ens evocuen totes aquestes reaccions emocionals.

Si saps que després de mirar els teletvídies i sents enfadat o enfadada o temorós o temorosa, llavors potser seria una bona idea descartar aquesta activitat. Si descobreixes que cada vegada que llegeixes certs diaris o revistes et sents angoixat o angoixada, potser podries limitar aquests mitjans. I

si en algunes converses entre companys i companyes et sents abatut o abatuda perquè es parla més de crítiques que no de solucions o de temàtiques més optimistes, pot ser que no sigui el millor grup. O pots tu mateix proposar parlar d'altres temes.

Al final, tu tries quines emocions vols sembrar. Pots reforçar la por o la valentia, el pessimisme o l'optimisme, l'angoixa o la seguretat.

Tots tenim un punt de responsabilitat i tots formem part d'aquesta societat, amb la qual cosa podem canviar nosaltres per facilitar un canvi a un major nivell.

Tu pots realitzar aquesta transformació, però la base resideix en la consciència. Si no ets conscient que estàs en una cultura on impera la por i la tragèdia, no podràs canviar aquests estímuls.

Necessitem més persones que puguin connectar amb l'alegria, amb l'optimisme, amb les solucions i les innovacions. Aquestes persones són les que ajuden a trobar remei als problemes, no a fer que els problemes es tornin més grans

Aquest Nadal envia paraules de suport a la nostra gent empresonada o exiliada

**LLIBERTAT
PRESES
I EXILIADES
POLÍTIQUES**

Dolors Bassa

C. Penitenciari Puig de
les Basses- Mòdul dones
Raval Disseminat, 53
17600 Figueres

Carme Forcadell

C. Penitenciari Mas d'Enric
Mòdul dones
Travessia Comella Moro, 15
43764 El Catllar

PRESOS

C. Penitenciari de Lledoners - Mòdul 2
Carretera C-55, Km. 37, 08250 St. Joan de Vilatorrada
Bages

**LLIBERTAT
PRESOS
I EXILIATS
POLÍTIQUES**

**CDR's empresonats: Centro Penitenciario Madrid V · Soto del Real M-609 Km. 3'5
28791 Soto del Real · Madrid**

Germinal Tomàs Aubeso-Mòdul 2 - Ferran Jolis Guardiola-Mòdul 4 - Guillem Xavier Duch Palau-Mòdul 6 - Alexis Codina Barberan-Mòdul 3 - Jordi Ros Solà-Mòdul 5 - Xavier Boigas Llobet-Mòdul 7 - Eduardo Garzón Bravo-Mòdul 8

La Xixonenca

El Nadal de sempre

LA XIXONENCA

Al Masnou des de 1959

BARCELONA, 11 · 93 555 02 96

Bon Nadal

Tallers Masnou

G.Oliveras

Taller Multimarca

Ho fem possible cada dia

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

Si t'agrada cantar o tocar algun instrument i sempre has volgut formar part d'una agrupació musical, apunta't als nostres combos.

Rock, Pop, Jazz, R&B i d'altres...

Combos especialitzats tant per a adults, com per a adolescents.

Bateria, baix, guitarra, instruments de vent, cantants.

Tots hi sou benvinguts

637 73 62 03

Flos i Calcat, 7-9 (al davant del Bon Preu)

 @aulaclaudesol · www.claudesol.net

FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

Bon Nadal
**òptica
el masnou**

Av. Joan XXIII, 39, el Masnou 93 540 30 81

opticaelmasnoucentre

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Llaminera de Cap d'Any

Un menjar de festa que fareu en un tres i no res

2 llamineres, 1 llauna petita de préssec en almívar, 100 g de raïm, 1 got de cava, 1 ceba grossa, Oli d'oliva, sal i pebre

Tallem la ceba ben fina; i el préssec a daus petits, en reservem l'almívar. Pelem i traiem les llavors del raïm o en fem servir de llauna, pelat. Tallem la llaminera en rodelles, més o menys d'un dit, i la salpebrem. En una cassola baixa hi tirem un bon raig d'oli. Quan estigui calent, hi marquem els medallons, volta i volta. Els guardem fora del foc. A la mateixa cassola

i amb l'oli de la carn hi sofregim la ceba fins que rossegi. Tornem a posar la carn a la cassola, hi aboquem el cava i el deixem reduir uns instants. A poc a poc hi anem incorporant força préssec i l'almívar, que hi hagi salsa per sucar-hi pa! Que es cogui a foc suau uns 5 minuts. Hi afegim els grans de raïm, un pessic de sal i una mica de pebre. Tastem la salsa; un parell de minuts més i... ja ho tenim a punt!

Es pot deixar preparat i acabar de coure-ho abans de menjar-s'ho. Així us quedarà al punt.

Bones Festes a tothom!

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

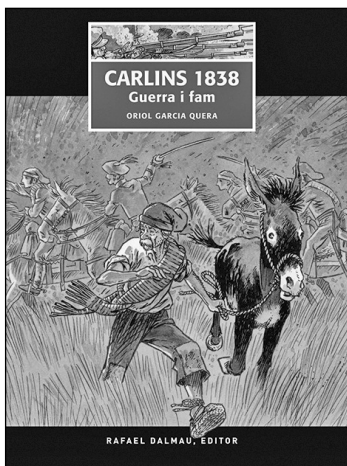
Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Un nou còmic històric

Oriol Garcia Quera (Barcelona, 1967) és un dels dibuixants de còmic històric de més trajectòria i de més prestigi del país. Les darreres pàgines del llibre que avui us volem recomanar, *Carlins 1838. Guerra i fam*, en són una bona mostra (p. 62-63): una vintena de títols relacionats amb la nostra història, des del segle IX al XX, l'avalen, així com les col·laboracions en revistes com *Sàpiens* o *Cavall Fort*, o en projectes museogràfics, en enciclopèdies..., sense oblidar la seva vinculació al món de la docència i la divulgació.

Aquest 2019 podem gaudir d'un nou títol seu, tant pel que fa als dibuixos com al guió, publicat a la col·lecció de còmic especialitzada en temàtica històrica "Traç del temps", de Rafael Dalmau, editor. La formen, ja, quatre volums, ben diversos: *Terra de frontera. Olèrdola 1058*, *Cessetans. Entre Roma i Cartago* i *Pompeu Fabra. L'aventura de la llengua*. Aquesta nova entrega, com en volums anteriors, torna

a tenir el Penedès com a escenari principal, i Olèrdola en particular, ja que l'Ajuntament del municipi n'és impulsor, com s'indica als agraïments (p. 60).

Com deixa clar el títol, l'acció l'hem de situar al segle XIX i concretament a la primera Guerra Carlina. Garcia Quera hi narra una de les batalles més sagnants que van tenir lloc al Penedès entre carlins i liberals, concretament el 8 d'agost de 1838. I ho fa a través de la història d'un vell, en Cusmet, pobre de solemnitat i sorneguer a més no

poder, i el seu ase, en Fredolic, tots dos fruit de la imaginació de l'autor, però absolutament creïbles i inserits en la història. Perquè si alguna cosa caracteritza els còmics de l'Oriol Garcia Quera, i aquest no n'és pas cap excepció, és la versemblança i la documentació. Els seus dibuixos i els seus relats ens aproximen a la història des de tots els aspectes possibles: paisatges i monuments, aliments, vestuari... i llengua. A *Carlins 1838* gosaria dir que hi ha un treball lingüístic especialment acurat i ric, no només en els textos de l'època reproduïts, sinó en el llenguatge dels personatges, el que trobem a dins de les bafarades: renecs i insults d'allò més creïbles ("coi", "cagundéu", "malxinat", "tros de suro"...), frases fetes ("canviar l'aigua de les olives", "fotre el camp"...), derivats d'allò més populars ("foradot", "porquets", "enfornada", "llopada"...). No us el perdeu, gaudiu-ne, tant visualment, com històricament i lingüísticament.

Títol: Carlins 1838. Guerra i fam

Autor: Oriol Garcia Quera

Editorial: Rafael Dalmau, Editor

Col·lecció: "Traç del temps", 4

Lloc i any d'edició: Barcelona, 2019

Nombre de pàg.: 64

PRECRÒNICA de la presentació del llibre: PIRATA I NEGRER II

Joan Muray

Han passat deu anys des del primer llibre sobre el capità Joan Maristany i Galceran «Tara» (el Masnou 1832-1914) i vint-i-set d'ençà que per primera vegada es va divulgar el fet del genocidi de l'illa de Rapa Nui.

En aquests deu anys passats des del primer volum, hi ha hagut nous descobriments sobre el fet i el seu causant, així com de la meva estada en aquella intrigant i meravellosa illa, on vaig tenir diversos contactes, alhora que obtenia un preuat escrit, fet pel primer missioner que hi arribà, concretament el 1864, dos anys després de la ràtzia piràtica i negrera: calia fer aquest segon volum.

Volum que us presentaré el DISSAB-

TE, 14 DE DESEMBRE a les 6 DE LA TARDA, a la nostra Sala d'Actes, que comptarà amb l'assistència de l'Il·lustríssim Sr. Alcalde, Jaume Oliveras i Maristany, que n'ha fet la presentació, i del nostre President, Sr. Joan Casals

i Agustí, que comentarà el pròleg, escrit pel periodista i escriptor Víctor A. Amela i Bonilla, que no hi podrà assistir per ser fora de viatge. Us hi espero i us agraeixo la vostra assistència.

Gairebé tot això és veritat

Carles Maristany

ACTUALITZAR RECORDS

Poques vegades he estat tan pendent del televisor com en aquests darrers dies. Les imatges mostraven actes sorprenents; actituds reprovables, inesperades per la seva duresa i que no presagiaven res de bo ni per als qui s'escapolien i deixaven l'esquena a l'abast de la primera porra més alçada, destinada a posar fi a pedregades, no a les fredes i blanques de l'home del temps sinó a les altres, les que, en sortir de la mà a balquena, se'n fa incert el destí.

També la corrua de gent en places, carers, carreteres, fins i tot en autopistes envaïdes de manifestants portant banderes, motxilles, rètols, cadires de rodes i nadons penjats al coll de la mare o del pare.

De totes les procedències de les províncies catalanes, tenint en compte que Barcelona equidista gairebé un centenar de quilòmetres de cadascuna d'elles, suposa molt esforç i una llarga caminada.

Tot sovint penso que jo en la meua joventut vaig fer també un llarg camí. El motiu, però, fou força diferent. El meu cas, més que una prometença, fou un prec per una malaltia incurable que patia la mare.

Vaig comentar-ho amb els amics cercant companyia; ningú no va trobar-ho prou engrescador per fer un camí tan llarg en un sol dia. Vaig decidir fer-ho tot sol.

He trobat entre els meus papers, ja esdevinguts grogs, un recordatori que vaig escriure a la tornada i de la qual teniu fotocòpia adjunta, on consten alguns incidents amb l'horari i l'itinerari portat a cap.

De calçat portava unes botes de l'exèr-

cit italià del 1939, que vaig fer repassar pel "sabater lluent", oncle de la senyora Enriqueta, mare de l'Enric Garcia (constructor de portes metàl·liques).

Ben segur que portava boina, bastó i un entrepà que em va preparar la mare i una cantimplora d'aigua. Diners i documentació personal a la cartera.

Durant tot el camí tan sols vaig parlar una bona estona amb un carreter. Vam establir conversa, jo seguint el carro i ell assegut a la barana i el peu repenjat a l'estrep de ferro que feia d'esglaó solitari per pujar al carro.

Quilòmetres enllà em diu: -Pots pujar al carro, si vols, veig que fem el mateix camí. Responc amb un somrís: - Gràcies per l'oferta; és que vaig a peu per una prometença. -Bé, això ja és una altra cosa!

Pocs quilòmetres després, el comiat es fa necessari... bon viatge!

Més enllà una parella de la Guàrdia Civil em para i em demana la documen-

tació (soc perillós?). Trec la cartera i els dono el DNI. Se'l miren i me'l tornen, em pregunten el perquè. Assabentats, em desitgen bon viatge i ens acomiadem. Cap problema!

Llegireu que a l'entrada de Terrassa "paro para bañar-me". No és veritat; tan sols en una obra dels paletes agafo aigua d'un bidó en una galleda i faig un rentapeus "de glòria" assegut sobre un munt de totxanes.

Després de missa, tornem-hi que no ha estat res; a Olesa passo per davant de la farmàcia. És dels Viayna. Hi entro, em presento i em deixen telefonar a casa. Mercès! Faig present al pare que soc a Olesa i que pujaré a Montserrat per la dreuera del funicular aeri. Ell vindrà a buscar-me amb la Lambretta. Va arribar a la plaça del Monestir abans que jo i, quan vaig arribar-hi jo, la porta de l'església ja era tancada.

La tornada a casa fou un passeig. Dilluns al matí, al llevar-me, les cames no semblaven les meves. Mai no he pensat de fer-ho un altre cop per provar de millorar la mitjana emprada. Soc fàcil d'accontentar i, un cop complida la prometença..., G.A.D.

Itinerari y horario, desde Masnou al Monasterio de Montserrat.

Salida de Masnou a las 4 ³⁰ m.		
de Masnou a Mongat 5 ⁵⁰ km	y llegada a Mongat a las	5 ^h 00 m
a Triana 500 km		5 ^h 35 m
a la Fontana 300 km		6 ^h 10 m
a San Feli 700 km		6 ^h 45 m
de Montserrat a Hotel 700 km		7 ^h 35 m
de Hotel a casa 700 km		8 ^h 00 m
de casa a casa 10 ⁰⁰ km		9 ^h 05 m
hago un alto para descansar a las		9 ^h 40 m
recomprando la marcha		9 ^h 55 m
a Terrata 10 ⁰⁰ km en la subrada de Terrata pero		10 ^h 40 m
para bajar me y guiso a olla		
y recomprando la marcha a las		11 ^h 35 m
a Olesa 13 ⁰⁰ km me detengo para telefonar		11 ^h 00 m
de Olesa a casa 600 km		11 ^h 55 m
de casa a casa 15 ⁵⁰ km por el atajo del funicular airo		20 ^h 40 m
Total 85 ⁰⁰ km.		
	en total	16 ^h 05 m
		promedio 5 ^h km por hora

L'ANC del Masnou convoca la ciutadania, cada dimecres a les 7 de la tarda, davant l'Ajuntament fins que sigui alliberat i retornat el Govern legítim de Catalunya així com gent empresonada il·legítimament T'hi esperem!

Volem una República independent Catalana i sabem com fer-ho, ens hi ajudes?

FES-TE'N SOCI
ASSEMBLEA.CAT

assemblea.cat

LA HISTÒRIA D'OUSMAN UMAR

Òmnium Cultural del Masnou va convidar Ousman Umar a fer una conferència a Can Malet el dia 19 de setembre prop passat i em van demanar de fer-ne la presentació.

Després de llegir el seu llibre *Viatge al país dels blancs*, et fas més càrrec del patiment, del drama dels immigrants que arriben a Europa des de l'Àfrica subsahariana. Umar narra la seva peripecia vital d'una forma desimbolta i propera. I afegeix: *He d'explicar aquesta història per tal que no hi hagi més històries com aquesta per explicar.*

Quan va néixer, la seva mare morí en el part. Si el seu pare no hagués estat un xaman, l'haurien abandonat.

Seguint les creences de la tribu dels Fiaso, al centre de Ghana, no té dret a viure un nen que és capaç de provocar una cosa tan terrible com la mort de la seva pròpia mare. No sap quan va néixer perquè a ningú li interessava, però sí el dia de la setmana: Ousman, que vol dir dimarts. Un exsecretari general de les Nacions Unides, que també era de Ghana, es deia Kofi (divendres) Annan.

Durant la seva infància Ousman portava una vida pobra però no miserable. Immers en la selva, sempre trobava alguna fruita per menjar en el camí que menava a l'escola. Va començar a treballar als vuit anys per acabar fent de soldador-xapista a diferents llocs del seu país. Li era inimaginable tenir una feina i cobrar un salari. Treballava pel menjar i per un tros de taller on estirar-se i poder dormir.

Des que va veure volar un avió, va somniar d'aprendre com funcionaven i a conduir-ne un allà on els construïssin. Als dotze anys decidí emprendre el camí cap al país dels blancs, que duraria més de quatre anys.

No podia ni imaginar tot el que l'esperava. En aquest llarg viatge coneixeria

el pitjor i el millor de l'ésser humà.

Fent petites feines per recollir diners anava avançant, de poble en poble, fins a les carreteres del sud del Sàhara. A partir d'allà s'havia de posar en mans de les màfies que organitzaven la travessia del desert. Sortiren en diferents tot terreny fins que els deixaren al mig del mar de sorra acompanyats per un guia. Al final aquest els començà a demanar a cada jornada més i més diners, fins que s'adonaren que els estava enganyant. Una mica més i el maten si no s'hagués escapolit. Continuaren quaranta-sis persones pel camí que els havia indicat el guia dies abans de fugir. El desert es convertí en un seguit interminable de cadàvers ressecs pel sol. Un avís premonitori del que els podia passar. Ousman regirà la cantimplora d'un dels morts i hi trobà una mica d'aigua, o orins, que pel cas li servia igual. Aquest líquid el salvà. De quaranta-sis persones que empengueren el viatge, només n'arribaren sis a un petit llogarret del sud de Líbia. **La gran tomba dels immigrants subsaharians no és el mar, és el desert!**

Després caigué en mans dels traficants: o pagava 400 dòlars o el mataben. El deixaren trucar a un parent llunyà que tenia una petita botiga a Wa, Ghana. Estava al costat de l'únic semàfor de la ciutat. La màfia local el visità. Després d'una trucada entre ell i el parent, aquest bon home decidí pagar

per salvar-li la vida, tot i ser-li una quantitat de diners molt important.

Després de treballar de soldador com un esclau per recollir diners, el feren tornar cap al sud, de Líbia al Marroc i del Marroc a Mauritània, perquè les màfies poguessin cobrar de la Unió Europea la quota corresponent per allunyar els immigrants. D'allà passà en patera a Fuerteventura, a les Canàries, i d'aquí a Màlaga i a Barcelona.

Era un MENA, un menor no acompanyat, que ni parlava espanyol ni entenia res del seu entorn. Una bona gent l'acollí a casa seva i se'n responsabilitzà. Aquest fet li canvià la vida. Avui parla català, castellà i anglès; té estudis universitaris i un màster en cooperació internacional. També ha creat una ONG per ajudar els joves de Ghana a entendre Internet i dominar els ordinadors. Un cop de mà a temps d'una família d'acollida –l'Armando i la Montserrat– li canvià la vida. Quantes tragèdies s'amaguen darrere de cada immigrant

que trobem pel carrer sense fer-ne cas! Quantes vegades perdem l'oportunitat d'ajudar algú sense adonar-nos-en.

BONES FESTES

Eli Vinyals
Plata i complementos
Prat de la Ribera, 95 el Masnou
93 555 62 41 elivinyals@yahoo.es

DOS MES DOS
MENJARS PREPARATS
POLLASTRES A L'AST. VINS I CAVES
XARCUTERIA SELECTA
Navarra, 100. Tel. 93 555 14 82 el Masnou

Per Nadal regala fruita
Extens assortit de paneres i centres
Servei gratuït a domicili mínim 20€
Comandes per Whatsapp
al 618 76 35 29 o bé a:
elmasnou.lafruita@gmail.com
Mestres Villà, 115 • 93 540 34 74

forme's
PERRUQUERIA UNISEX
KÉRASTASE
L'ORÉAL
WELLA PROFESSIONALS
Oferta Gel-lac 20€
Carrer Pere Grau, 19, tel. 93 555 41 01, el Masnou

selecció de vins, caves, licors i vins al detall

el celler del mar

**GRAN ASSORTIT DE VINS I CAVES
PER A AQUESTES FESTES**
cellerdelmar@ferranpinel.net
Àngel Guimerà, 12 baixos (Camí Ral) Tel. 93 540 29 53 El Masnou

Xarel·lo
VINS, CAVES, LICORS
I UNA MICA DE TOT
VINS D'ALELLA
Àngel Guimerà, 30 Alella 93 555 21 41
ferranaymar@ferranaymar.net

**Joieria relloteria
MASNOVINA**

C. Barcelona, 14 • 93 555 07 76 el Masnou

ISABEL NEUS
TEIXITS - MERCERIA
TALLER D'ARRANJAMENTS
El regal de Nadal.
Mocadors, guants, bufandes,
pijames, bates.
Fontanills, 2 • Tel 93 540 26 19

**El Rebot
dels Sentits**
El teu Celler Gourmet del Masnou
Fem lots de Nadal a mida!
Pg. Roman Fabra 25 • El Masnou
www.7devi.com / Tel. 93 178 22 97

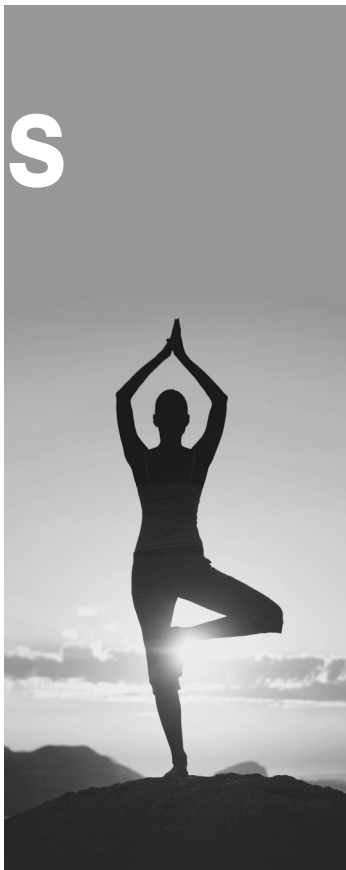
Extremes

Joan Maresma Duran

Tot evoluciona. I la societat actual canvia a una velocitat sorprenent. En una altra època, idealitzo, les institucions tenien marcs definits. Cas de l'estat, la religió, l'escola, la família. Suposo que això donava al ciutadà una sensació de solidesa. El complex institucional semblava tan ben entrellaçat que qualsevol temptativa de no ser-hi incloès sonava com una imprevisible aventura o una falta de respecte als pilars institucionals.

Des de temps immemorials, imagino, les institucions són refugis col·lectius que asseguren els paràmetres que regeixen la nostra convivència social. I el poder consisteix a tenir a les seves mans les xarxes institucionals i la capacitat de determinar els rumbos de l'ordenament jurídic i de la política econòmica.

Sembla ser que aquest edifici s'està ensorrant en aquest món homogeneïtzat pel neoliberalisme. Veiem caps d'estat –els que haurien de donar exemple i ser més intel·ligents i estar mil vegades més ben preparats que jo– que atropellen constitucions i es comuniquen amb el país no per discursos coberts de solemnitat protocol·lar sinó que ho fan per les anomenades xarxes socials com *Instagram*, *Twitter* o *Facebook*. És el cas del president contra Brasil. Mentre una part de l'opinió pública manifesta la seva indignació pel no aclariment de l'assassinat de la regidora *Marielle Franco* –fa més d'un any–, per l'augment de l'atur, pel desmantellament del sistema sanitari públic o per les retallades a l'educació, el president

contra Brasil adopta un discurs rabiosos contra els drets dels indígenes, la conservació del medi ambient i profereix una anacrònica diatriba anticomunista. Quixot al contrari, el mandatari és mostra indiferent als problemes reals dels país i obre foc contra molins de vent de "climatisme" i "drets humans". Actualment, barrino, cada usuari d'una xarxa o d'un canal té les seves pròpies fonts d'informació i/o el seu propi públic receptor de notícies, encara que siguin *fake news*. El fet no importa. Importa la versió del fet. No es divulga per informar i sí per rebaijar, amb ofenses i amenaces, qualsevol opinió contrària. L'emoció guanya la raó. Ningu no vol convèncer o argumentar. Vol vèncer. La veritat és el que jo afirmo. La resta és ideologia. La noció de cooperació, em fa l'efecte, s'esvaeix. La realitat es veu com una pantalla de *videogame* en la qual el repte és exterminar l'adversari i guanyar la guerra.

Com reaccionar davant d'aquesta conjuntura? Com actuar respectant uns paràmetres democràtics si el qui és al poder no respecta res? Si no es respecta la llei –no tot el que és legal

és moral; als Estats Units existeix la pena de mort: és, doncs, legal; però dubto de la seva moralitat–, només queda l'anarquia o la *lleï del Talió*, com ja s'intueix a les xarxes socials o als comentaris a alguns articles del diari, que em semblen més que miserables i covards.

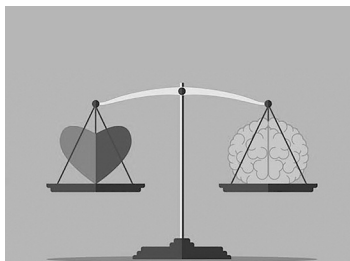
I ara, ja quasi arribant al mig segle i sent més que conscient que no soc cap il·luminat com *Jesucrist* o *Buda*, m'adono que la millor manera de con-viure és estimar i respectar. I que si no es respecta la democràcia o –potser no fa falta tirar tan amunt– allò que sempre he sentit dir als avis i als pares: "el que no vulguis per a tu, no ho vulguis per a ningú", aquestes tempestats causades per dirigents eixe-lebrats es convertiran en diluvi.

Bon Nadal.

Si el pla tot és ple de gebre
En rústic i humil pessebre
S'encén el Foc de l'Amor.
Foc que al món dona gaubança
I els cors omple d'esperança,
Foc sublim i redemptor!

Jesús neix d'una Donzella
Qui apar l'estel del matí,
Que al seu pas canta l'ocella
I les roses veu florir.
El cel riu. La nit és bella.
Canta "Glòria"... un serafí...
Davant tanta meravella
Tot el món es sent tremir.

Josep Pujadas Truch

Tres coses per reflexionar sobre el Tsunami

Albano-Dante Fachin

Vaig sortir cap al Pertús dilluns a les 19 hores i vaig tornar a casa dimarts a les 22. Han estat 27 hores molt intenses i tinc la sensació que necessitaré molt de temps per pensar en tot el que he vist, sentit i pensat al llarg de tot el períple. Però necessito compartir tres reflexions urgents. La primera de caràcter **personal**, la segona de caràcter **col·lectiu** i la tercera de caràcter **polític**.

Personalment. Ens han acostumat a sentir-nos petits, gairebé insignificants. El tsunami de notícies que cada dia ens confirma que el món és un lloc on regna la guerra, la injustícia i la pobresa ens fa sentir que l'únic paper que se'ns reserva és el d'espectadors de la catàstrofe. Espectadors, als quals només se'ns deixa la possibilitat de pregar *Virgencita, que me quede como estoy*. Estic convençut que sentir això, durant molt de temps i de manera constant, ens enverina i ens obliga a tenir por de no ser els següents de la llista enorme d'ignomínies. Veure un pont majestuós entre dos Estats ocupat per uns quants milers de persones és la millor metàfora per foragitar la por. Si els Estats són aquells monstres que tenen raons inhumanes, el viaducte entre Espanya i França ocupat és el reclam d'humanitat més potent que puc imaginar. Un reclam que foragita la por i ens retorna la humanitat.

Col·lectivament. Vaig veure gent que per primera vegada ocupava una autopista, que per primera vegada feia cadenes humanes per portar pedres a una barricada, que per primera vegada s'empassava activament la por d'enfrontar-se amb homes armats fins a les dents. Gent que per primera vegada es decidia a desobeir de manera flagrant. No perquè la por hagués desaparegut sinó perquè una nova convicció naixia. Està bé tallar autopistes? Està bé no fer cas de les

ordres de la policia? Hi ha gent que fa molt temps que té clar que sí, que està bé. Però aquesta consciència no ve dictada per la natura sinó que s'aprèn, es contagia, avança i retrocedeix dintre els grups humans. El Tsunami Democràtic en acció fa que la convicció que tenim tot el dret a dir prou creixi i s'estengui com una taca d'oli. Diguin el que diguin Marlaska i la raó d'Estat, tallar autopistes està bé. De fet es podria dir que, en les circumstàncies que vivim, no fer-ho és el més perillós perquè ens volen fer triar entre tallar autopistes i empassar-nos l'intolerable. Si ens fan triar entre tallar autopistes o acceptar la presó arbitrària, cal triar autopista. Si ens obliguen a triar entre tallar autopistes o acceptar que allò que votem a les urnes pot ser esborrat sense explicacions, cal tallar autopistes. Aquesta consciència s'aprèn i la millor escola és una autopista tallada.

Políticament. Dimarts al migdia, entre les 13 i les 16:30, el Tsunami Democràtic es va aturar. Calia recarregar les piles. Vam anar a un bar de la Jonquera que tenia sintonitzada TVE a les seves dues pantalles. Allà es podia veure, sense veu, la signatura de l'acord entre Podemos i PSOE. Però, encara que els amos del bar haguessin posat el volum al màxim, tot plegat hauria sonat llunyà, molt llunyà, com la veu d'un món ofegat en les seves pròpies impotències. Respecto profundament l'esperança que aquest soroll de fons pugui representar per a milions de persones.

Menysprear l'esperança aliena sincerament és menysprear l'esperança pròpia. Però les esperances, com la consciència que tallar autopistes és el correcte, es contagien, avancen i retrocedeixen. I no puc evitar pensar que les esperances que tenen com a únic objectiu fugir de la por tenen poc recorregut i ens fan més petits. No menysprearé l'alleujament que senten milions de persones que veuen que se signa un acord que podria impedir que el feixisme de Vox arribés al poder. Però de l'autopista estant, aquell soroll de fons és això: soroll de fons. De veritat només ens deixen triar entre Vox i PSOE? Com hem arribat a sentir alegria per un govern d'un PSOE que al 15M ja vam dir que és igual al PP? És com si ens fessin triar entre morir de gana o menjar un pa sec. És clar que triarem el pa sec, volem viure, no volem morir. Però, de l'autopista estant, no puc evitar pensar que aquesta mena de tries són la causa de tanta guerra, tanta injustícia i tanta pobresa. Un treball de merda o cap treball. Una casa humida i freda o cap casa. Una tristesa llarga o la mort.

No hem nascut per a això. Ni com a persones ni com a col·lectiu ni com a éssers polítics. Per això tenim el deure de no deixar-nos intimidar i tallar totes les autopistes per on circulen els mercaders de la desesperança i del mal menor. Sort a tothom. I si guem Tsunami. Fins que entenguin que no hem vingut a menjar pa sec.

CARNISSERIA

Can Ventura

VEDELLA
XAI
PORC
POLLASTRE
EMBOTITS

ROMÀ FABRA, 18
93 555 73 95

Nou Clean
El Masnou

Bugaderia Tintoreria

FLOS I CALCAT, 17 · L 4
93 540 35 74

MOTORCAS

LLOQUER, VENDA I REPARACIÓ
DE MAQUINARIA I MATERIAL PER
A LA CONSTRUCCIÓ,
BRICOLATGE I JARDINERIA
Garrofers, 5, el Masnou
93 540 17 89
(Polígon La Bòvila, pont de Teià)

Serralleria
Josep Tallada Vila

Manyan des de
1945

FLOS I CALCAT, 17 · L 5
93 540 26 39

FINQUES

Nova adreça
Ens hem traslladat al carrer
St. Bru núm. 13 (Ocata)
93 540 25 95
www.finquesabello.com

EL SECTOR COMERCIAL DE L

Bon Nadal i

XIC A PUNT
PEL NADAL
I FESTES

Estilistes canins i felins
Reserva hora abans

Et tornem el 4% de
la teva compra

93 540 37 93
607 22 77 72

Passeig Roman Fabra, 19
El Masnou
www.xicmasnou.com

**BIANCO
E
NERO**

Talles
de la 34
a la 54

Francesc Macià, 1
637 56 23 05 · El Masnou
www.masnou-biancoenero

CARRER
NAVARRA, FLO
FRANCESC MA
ROGER DE FLOR, RO
FOL COLOM, TOR
I JOAN LLA

El Rebot dels Sentits

Selecció vins, caves,
cerveses, licors,
alimentació gourmet
Entreu a la nostra pàgina
www.elrebotdelsentits.es

ROMÀ FABRA, 25
93 178 22 97

PROMOCIONS

ARENAS PUBLICITAT

PUBLICITÀRIES

TORRENT VALLMORA, s/n
93 555 00 35 - 09 86
669 407 120 · 673 917 489
www.estampadosarenas.com

FIRSTSTOP
www.firststopmasnou.com

Pneumàtics Masnou

Pneumàtics i
mecànica
ràpida

Itàlia, 18
93 540 99 71

La Moreneta

PASTISSERIA · CONFITERIA

ITÀLIA, 31
TEL. 93 555 35 64

marenveterinària

Flos i Calcat, 53
93 555 18 81
Horari: de dll. a dv.
de 10.00 a 20.30;
diss. de 10.00 a 14.00

Centre de podologia
ANTEM

Nou tractament amb làser per a fongs, berrugues, ulls de poll i dolor.
Horari: de dll. a dv.
de 9,30 a 13 i de 15,30 a 20
Dimarts i dissabte tancat
Hores convingudes
Flos i Calcat, 61
93 540 38 36 · 618 61 11 86

AULA DE MÚSICA

Si t'agrada cantar o tocar algun instrument i sempre has volgut formar part d'una agrupació musical, apuntat als nostres combos.
Flos i Calcat, 7-9 53,
637 736 203
@aulaclaudesol
www.claudesol.net
martaclaudesol@gmail.com

Estanc Maria Arnau
Tabacs
Cava de cigars
Regals
Papereria
Fotocòpies

Navarra, 51
93 782 22 97
el Masnou

LA PLAÇA NOVA US DESITJA
i Fel·liç 2020

RRERS
FLOS I CALCAT,
MACIÀ, ITÀLIA,
ROMÀ FABRA, CRISTÒ-
RRENT VALLMORA
LAMPALLAS

SERRALLERIA D'ALUMINI
ALUMINIOS
MASNOU, SL

Especialistes en
aparadors
Fabricació pròpia
Finestres abatibles
Portes i finestres lacades en
tots els colors i imitacions de fusta
Tanques i vidres de
seguretat per a tot tipus
de portes i finestres

EXPOSICIÓ I VENDA
Navarra, 14 · 93 555 37 78
El Masnou

MOTOS APRILIA HONDA YAMAHA

**Nou taller
nova botiga i
nova adreça.
Vine'ns a
veure.
Nadal i
Reis**

Navarra, 22
93 540 18 91
danielcarrau@gmail.com

**FRUITTIS
TAVERO**

Fruites i verdures
de proximitat
Servei a domicili

Navarra, 76, cantonada
amb Cristòfol Colom
93 540 40 04 - 627 21 23 16
http://facebook.com/fruittistabero

**SUBMINISTRAMENTS
ELÈCTRICS I FONTANERIA**

S.E.F.
Vicenç Linares
Joan Llampallas, 25
93 555 95 62
Ametllers, 12
93 555 83 91

**TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC**

Francesc Macià, 29
93 555 16 59
660 09 23 81
08320 El Masnou - El Maresme
Lluís Valls Marí

GCC.serveis

neteges i abrillantats

Locals
Comunitats
Empreses
Habitatges
Naus
Neteges
obres
Abrillantadors
Polidors
Vidres
Persianes

**93
555
12 21**
gccserveis@hotmail.com

**Ana Farré
&
Oriol Lugo**

PSICOLOGIA

Tots portem a sobre una càrrega que ens bloqueja i ens atura. És aquí on actuen les teràpies neurocientífiques.

No ho dubtis;
et podem ajudar i
aconsellar.

Navarra, 13 i Rosa Sensat, 8
609 48 89 69

Exposicions

Fins al 19/12 "Postals en relleu". Una moda de fa 50 anys

Del 21/12 al 30/01/20 "EL PANY I LA CLAU", exposició monogràfica cedida pel Museu del Pany i la Clau de Jaume de Bargas, de Segur de Calafell.

Presentació de llibre

Dissabte 14 desembre a les 6 de la tarda a la sala d'actes Presentació del llibre "Pirata i Negrer II" a càrrec del seu autor, Joan Muray i Rubió (Mes informació a la pàgina 22)

T'AGRADARIA CANTAR EN UNA CORAL?

Vols venir a cantar a la *Coral Xabec*. Hi tens lloc com a tenor, baix, soprano o contralt. Vine a provar la veu qualsevol dimarts una mica abans de 2/4 de deu del vespre. Qui canta, els seus mals espanta!

Et convidem a fer-te soci de Gent del Masnou

www.gentdelmasnou.cat

gentdelmasnou@gmail.com

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20 el Masnou

Classes de ioga

El dimarts de les 19:30 a les 21

Aprendreu tècniques de meditació, respiració i relaxació.

Curs impartit per Ivet Compañó, professora de Kundalini-ioga.

Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Preu trimestral 80€ socis 70€

Inscripcions a Gent del Masnou

Tardes laborables, de 6 a 2/4 de 9

Vocalia Recreativa

Més info: ivet@latercerapell.com · 607 74 74 99

CURSETS DE GAITA

Informació

a Gent del Masnou

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

L'enigma V.D.R.

Dos ciclistes A i B, situats a 60 km un de l'altre, corren en línia recta a una velocitat de 30 km/h fins a trobar-se. Surten al mateix instant que una mosca també a 50 km/h surt amb A cap a B. Quan arriba al B torna cap a l'A, gira i torna cap al B, i així fins que es troben tots dos ciclistes A i B..

Quants quilòmetres deu haver volat la mosca?

Resposta: 50 km

Raonament: Si vola des que surten el ciclistes fins que es troben, haurà passat 1 hora. Els ciclistes, que van a 30 km/h, es trobaran al km 30 (al mig del camí); i la mosca, que va a 50 km/h haurà volat 50 km durant el mateix temps que els ciclistes.

Fe d'errates de les Històries de la Vila del passat mes de novembre.

Al paràgraf dels Capitans Comellas, ha de dir: El carrer està dedicat a dos capitans Comellas, un d'ells era Joan Comellas i Fàbregas. El Masnou 1873-1947; capità que navegava amb vaixells de vapor, de la Transatlàntica, el fill del qual fou el pintor, músic i escriptor Joan Comellas i Maristany. I l'altre era Antoni Comellas, però no en tenim cap més referència.

La punta de la llengua (113) Esteve Pujol i Pons

Tornem als vicis que van envaint la nostra llengua sobretot entre els infants i joves, segurament per la influència, o almenys per la indiferència, dels qui tenim l'obligació d'educar-los en tots els camps, familiars i professionals.

Per exemple, els alumnes no **es van pujar a l'autocar*, **els alumnes van pujar a l'autocar** o **van pujar al pis de dalt** o **van pujar (o es van enfilar) en una cadira**. En català no **ens pugem enlloc*; hi **pugem** i prou.

Tampoc no **ens caiem* ni **ens callem*...; senzillament **caiem** o **callem**. Cal dir i escriure, doncs, **ha caigut, he caigut, li cauen llàgrimes**, no pas **s'ha caigut*, ** m'he caigut*, **se li cauen llàgrimes*; **calla d'una vegada, noi!**, i no pas **calla't d'una vegada. noi. I va callar de cop*, no pas **i es va callar de cop*.

Tenim moltíssims verbs en català, només faltaria!; però els que no tenim són **pujar-se*, **caure's*, **callar-se*...

I ara que hi penso (perdoneu-me el to fúnebre): **tu mors** o **et mors**; **ell mor** o **es mor**; però ni tu **et mores* ni ell **es mora*; no siguem racistes, si us plau.

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

El niu (preçios)

Desembre. Fred. Niu. Abraçades. Platees.

Tot el mes recuperem el monòleg **Les coses excepcionals**, de Duncan Macmillan, al Club Capitol (Sala 2), amb l'actor **Pau Roca**. Hi ha un aspecte fabulós en aquesta proposta: la vida hi batega forta i sincera. Hi ha una certa màgia, puguem estar més o menys d'acord en el plantejament o el discurs de l'obra.

Fins al 6 de gener, Dia de Reis, el llarg i sòlid muntatge *Jerusalem*, de Jez Butterworth, amb Pere Arquillué i Chantal Aimée –entre d'altres–, viu al Teatre Romea.

Portarem els nens al teatre. Tenim un (musical i familiar) *Peter Pan* a l'**Eixample Teatre** (Aragó, 140, cantonada Villarroel; metro/s: Urgell, Hospital Clínic) fins al 26 de gener, normalment el diumenge i al matí.

21 de desembre, dissabte. A l'**Espai Escènic Ca n'Humet** (c/ de Fontanills, 77-79, Ocata) podem gaudir d'un *Othello* amb Les Antonietes Teatre (dir. Oriol Tarrason), amb el grandíssim actor **Òscar Intente**. Podrem recordar a través d'aquest discurs que l'amor mai no ha de fer mal, mai no ha de picar –que diu sempre, **la gran Pamela Palenciano**. Que jo no soc de ningú, ni tu tampoc. Que la llibertat és or i és hora, i és temps. I és pròpia.

Recordeu que les dones volem sexe (ep!, escollit: amb un "si", que ens refereix **Shaina Joy Machius**), que allò eròtic empodera, que defensem les paraules engrescadores (sanadores!) d'**Audre Lorde** (1934-1992). Així doncs... una mica de (bon, sentit) **sexe**, si us plau. Podem tenir-ne una *minimal* lliçó –fins al 30 de desembre– amb la proposta (didàctica i divertida) *Miss Tupper Sex* actuada per Pilar Ordóñez, a la Sala Ars Teatre (no ho confonguem amb el Barts, de l'Avinguda del Paral·lel, atenció!), al carrer de les Jonqueres, 15 (zona plaça d'Urquinaona-Via Laietana).

Pastorets: uns quants. Podem gaudir d'aquest clàssic del Nadal a molts pobles i ubicacions: a tall d'exemple al Centre Moral i Cultural del Poblenou (c/ de Pujades, 176-178) els diumenge 15 i 29 de desembre i el dia 12 de gener (www.elcentrepoblenou.cat).

Com diuen els versos de la poetessa **Gemma Peres** (Barcelona, 1969), «La casa és per ser niu, / la criatura ho duu en les passes / pel vulgar passadís de la vida.» Hi estem totalment d'acord. Que la casa és niu. Que la vida és niu. Que el teatre és niu. Que l'any que arriba, el 2020, ha de ser un bell niu perquè totes, totes, totes, i tots ens ho mereixem. Descaradissimament i tendra. I que no hi haurà mai més res decididament vulgar.

A Happy New Year. Feliç, feliç Any Nou. Feliz 2020. Estimo. Estimes. Estimem.

PLOVENT A LA SELVA... piràmides

La selva és la del Petén, el segon pulmó vert d'Amèrica, que limita al nord amb Mèxic, a l'est amb Belize i al sud amb la resta de Coactemala (Guatemala).

En ella s'hi troben la majoria dels centres arqueològics de la cultura maia, i entre els més coneguts i importants el de Tik'al.

Però avui no us volia parlar d'aquests centres arqueològics, dels quals ja he parlat en altres cròniques, sinó de com fou el recorregut per aquesta selva.

Pràcticament cada dia dels que hi fórem, entre quatre i cinc, tinguérem la pluja com a companya. Segons com es miri és una pega: però per l'altre costat, si la pluja et permet, encara que sigui amb algun problema, visitar els centres, és també interessant, ja que pots saber com són les selves en un estat més pur.

Ens compràrem una mena de capellines (talla única) de diferents colors, amb què, un cop posades, feies una fila ben xocant. Un cop abillats i protegits (fins i tot, a sota, hi cabia la bossa i l'aparell fotogràfic), començàrem la ruta. L'únic problema era que, si ja de per si caminar per camins de la selva és un xic complicat, amb pluja ho era més, ja que el terra patinava i podies anar de vint angles per menys de cinc cèntims.

Per aquells camins, sobresortien les arrels dels frondosos arbres que ens envoltaven, arbres gegantins d'entre cinquanta i setanta metres d'alçada. Però, com he dit, tot té els seus avantatges; la pluja a la selva no és com a les ciutats, cau neta, i diria que alegre, a més que semblava que no en queia tanta, ja que els brancatges l'escampaven. En fi, per a mi fou una grata experiència.

A més, tenia un altre avantatge, que no se sentien els crits dels micos udoladors ni dels grans ocells que la poblen. Tots devien estar aixoplugats, esperant que escampés la pluja.

Per sort, quan arribàrem a les piràmides a què es pot pujar, ja no plovia, i des del seu cim, a més de gaudir de la gran vista, flairaves l'olor de la terra mullada i de les flors amb una intensitat desconeguda.

República Argentina, 15, el Masnou

93 540 40 12

www.rclemente.net

rclemente@rclemente.net

REPROGRAMEM EL SOFTWARE DEL TEU VEHICLE

Reduiràs el consum

Augmentaràs la potència

Estabilitzaràs el funcionament

És un mètode no invasiu que llegeix els paràmetres originals del cotxe i els reprograma. A més a més, augmenta la potència i les prestacions del motor.

A **Automoció Sant Miquel** estem preparats.

Vine'ns a veure i T'HO EXPLICAREM

BON NADAL

Automoció
SANT MIQUEL
Des de 1992

Sant Miquel, 10. El Masnou

93 540 34 36 · 649 45 44 49

info@asm.cat - www.asm.cat

